

Neděle 16.12.2012 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

Mt 24, 36-44 „O tom, že konec světa 21.12.2012 nebude“

Dnes je *třetí adventní neděle* a my jsme se letos k adventnímu poselství ještě nedostali. Je nejvyšší čas, abychom se zastavili u důrazů a výzev, které obrazení naši pozornost k budoucnosti. Pravděpodobně většina z vás ví něco o tom, že se už delší dobu šíří zprávy o blízkém konci světa. Ten by měl přijít v pátek 21.12.2012. Podle šířitelů tohoto názoru má po více než 5 tisíci letech skončit tzv. velký cyklus mayského kalendáře. Tento den má nastat konec světa, doprovázený ničivým globálním zemětřesením, přívalovými dešti, obrovskými výkyvy teplot a devastací obydlených míst na Zemi. Ti, co přežijí, položí základy nového, lepšího lidstva. – Je docela zajímavé listovat v literatuře, která se věnuje roku 2012 a datu 21.12. I když s těmi prognózami nesouhlasím, nechtěl bych to odbýt mávnutím rukou. Za úvahami o konci světa je totiž lidská touha po jistotě a naději. Lidé hledají odpovědi na spoustu otázek, které přináší život, a chtějí mít „jasno“. Potřebují se upínat k něčemu, co je přesahuje, co dává jejich životu smysl. Proto se někteří tak rychle chopí nabídek, které přináší výklad událostí a vnáší řád do chaosu našeho světa. Určité datum, časový údaj a numerická hodnota letopočtu se stává pro lidi orientačním bodem. Je to vodítko k výkladu vlastní životní situace a k porozumění překotným změnám a nepřehledným událostem. S takovým pohledem pak lidé o něco lépe čelí nejistotám a obavám, které naše doba přináší.

1. Hledání jistoty a naděje

Jsme dnes spolu jako společenství učedníků Ježíše Krista. Podobně jako první učedníky také nás zajímá, co bude zítra, jak máme rozumět tomu, co se děje ve světě. Možná to někomu přijde trochu „fádní“, konzervativní a jednostranné, ale pravidelně otevíráme křesťanskou Bibli. Za směrodatné a důvěryhodné považujeme Slovo našeho Boha a Pána Ježíše Krista. Důvěřujeme mu proto, že jsme poznali Jeho lásku, uvěřili v Ježíše Krista a přesvědčili se, že náš Bůh je věrný. V Bibli najdeme také komentář ke spekulacím kolem roku 2012. Zde čtu, že „o onom dni a hodině neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn; jenom Otec sám“. (Mt 24,36; Mk 13,32). Když nikdo, tak nikdo. Rozumím tomu tak, že v pátek 21.12.2012 konec světa nebude“. Možná to někomu z vás přijde troufalé, ale tak tomu rozumím, když čtu evangelium. Je možné, že přijde Pán. Ale konec světa nebude.

Pán Ježíš mluvil se svými učedníky často o budoucnosti a o svém druhém příchodu. Byla to součást Jeho evangelia: On přijde ještě jednou na tento svět jako Pán a Král. Ježíš tím říkal, že dějiny směřují ke svému cíli a jejich závěr bude plně v Boží režii a v Božích mocných rukou. Je dobré to vědět a spojit život s tím, kdo má v nich hlavní a poslední slovo. Kvůli tomu Pán Ježíš o tom mluví. Připravuje své učedníky na budoucnost.

2. Ježíšova odpověď – Boží perspektiva

Na zvědavou otázku učedníků „Pověz nám, kdy to nastane a jaké bude znamení tvého příchodu a skonání věku“ Ježíš odpovídá „Mějte se na pozoru, aby vás někdo nesvedl!“. Ježíš mluví otevřeně o tom, že se vždy najdou lidé, kteří budou vykládat události po svém. Aktuální předpověď konce světa využívají někteří obchodníci, kteří se rozhodli na tom vydělat. Jeden Australan (Robert Bast), otec 5tičlenné rodiny, utratil za přípravy na konec světa už víc než 350 tisíc dolarů! Strach z toho, co se může stát, žene lidi do obchodů. Lidé kupují zásoby potravin, jódových tablet, vařiče, baterie, generátory, systémy na čištění vody

nebo solární panely. V Americe si lidé nechávají stavět bunkry, aby mohli přežít.... Jakkoliv to zní neuvěřitelně, jedna ukrajinská cestovní agentura prodává lístky do nebe nebo do pekla....Ježíš má pro učedníky jiný výhled. Nepřipravuje učedníky na katastrofu, ale na svůj příchod. Mluví o závěru dějin jako o naději. Vede své posluchače k víře a vysvětluje, že jako věřící mají být připraveni na Jeho příchod. Mluví o tom, že v době, kdy žil Noé, také nikdo do poslední chvíle netušil, že se bude dít něco mimořádného. „*Neboť jak tomu bylo za dnů Noé, tak tomu bude při příchodu Syna člověka...*“. Lidé v té staré době žili tak, jak byli zvyklí. Nedělají si starosti o budoucnost, nevědí, že se blíží Boží soudy. Pouze Noé žije jinak. Jeho hodiny ukazují jiný čas, protože od svého Boha ví, že přijde potopa. Na jeho chování je vidět, že se připravuje na mimořádnou událost. Když někdo staví velkou loď daleko od moře, je to buď blázen, anebo Boží vyvolený. Boží služebník Noé žil s myšlenkou na příchod Božích soudů a nenechával si to pro sebe. Mluvil s lidmi, odpovídal na jejich jízlivé poznámky. Bible o něm mluví jako o „*kazateli spravedlnosti*“ (2Pt 2,5).

Jako křesťané, Ježíšovi učedníci, věříme a vyznáváme, že jsme svůj život spojili s Bohem nejen pro tento život, nýbrž pro celou věčnost. Náš život má cíl, kterým je nebeské království, věčné společenství s naším Bohem a Pánem Ježíšem Kristem. Podobně jako Noé kdysi, máme i my „strategické informace“. Uvěřili jsme slovu evangelia a nechali se Ježíšem Kristem zachránit. Ani my si dobrou zprávu o Boží pomoci nechceme nechávat pro sebe. Vyprávíme o tom druhým a zveme je ke Kristu a k víře v Něho. A že nám lidé nevěří? To už k tomu patří. S tím nic neuděláme....

3. Život s výhledem k budoucnosti

V Ježíšově kázání jsme dnes slyšeli výzvu „*Bděte tedy, protože nevíte, v který den vás Pán přijde*“. Je možné zaspát. Když ráno zaspíme, ujede nám vlak. Když „zaspíme“ v jiné situaci, promarníme životní šanci. Když Ježíš Kristus přijde na konci časů, pak to probudí nejen ty, kteří mají zrovna noc a spí, ale dokonce i ty, kteří zemřeli. Ježíšova výzva k bdělosti nás vede k tomu, abychom nezapomínali žít s vědomím Boží blízkosti a Kristova příchodu. Povědomí o tom, že Ježíš Kristus ještě jednou přijde a ujme se vlády, se promítá do našeho života.

Jak vypadá život křesťana, který je vnitřně připraven a počítá s Bohem? Dobrou radu jsem našel u apoštola Pavla. Ten píše korintským křesťanům o tom, že „*čas je zkrácený*“ (1K 7,29). A pak jim vysvětluje, jak se mají chovat: „*Proto ti, kdo mají ženy, ať jsou, jako by je neměli, a kdo pláče a kdo jsou veselí a kdo kupují a kdo užívají tohoto světa, jako kdyby neužívali...*“. V tom Pavlově vyučování je ve zkratce všechno, co v životě máme a čím žijeme. Apoštol neříká, že to všechno je špatné, zbytečné a že toho máme nechat. NE! On říká, že se tím vším nemáme nechat pohltit. Radí nám, abychom si zachovali ke všem věcem vnitřní odstup. Máme být připraveni každou chvíli všechno opustit. Manželství, rodina, práce, majetek, životní radosti i strasti patří k našemu životu. Jsou to Boží dary a patří k bohatství života. Ovšem nemají trvalou hodnotu a do nebe si je nevezmeme. Pavel to říká proto, že právě ty pomíjivé hodnoty se nám často stávají smyslem a cílem života. A náš Pán chce, abychom byli vnitřně svobodní a patřili celým srdcem Jemu. - Naše naděje se má upínat k Bohu. On nám dal v Ježíši Kristu nový život, poslal svého Ducha a mluví s námi o společné budoucnosti. Uprostřed našeho světa vyhlídíme příchod Ježíše Krista, poslední soud i nápravu všech věcí. Modlíme se „*Přijď království tvé!*“, protože věříme Božím slibům. Věříme, že Ježíš Kristus jednou přijde, aby uvedl ty, kteří v Něho věří, do svého království, kde budou navždy s Ním. To je *adventní naděje Kristovy církve*, to je výhled, který máme ve víře v Pána Ježíše Krista. Radujme se z toho a vyhlížejme příchod našeho Pána.

Bronislav Kaleta